

DOM

afsagt den 10. juli 2020

Rettens nr. 16-2846/2020

Politiets nr. 3300-75151-00012-20

Anklagemyndigheden
mod

T

født den 16. juli 1993,

T1

født den 16. februar 2000,

T2

født den 29. juni 1976 og

T3

født den 17. juli 1998

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 1. juli 2020.

Anklagemyndigheden har den 8. juli 2020 meddelt, at sagens forhold 2-5 udskilles med henblik på yderligere efterforskning og særskilt behandling af disse.

Anklageskriftets forhold 2-5 gengives derfor ikke nedenfor.

T, T1, T3 og T2 er herefter tiltalt for overtrædelse af

1.

T

T1

T2

T3

straffelovens § 276 a, jf. § 21 – forsøg på indbrudstyveri,

ved den 4. juni 2020 ca. kl. 01.30 i forening at have forsøgt at begå indbrud i tøjforretningen X å adressen ... i Varde, ved delvist at have aflistet en butiksrude samt knust denne med en genstand med henblik på indstigning og berigelse, for derved at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, hvilket mislykkedes, idet de blev forstyrret i deres gerning.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af

- 1 stk. sort hue med huller.
- 1 stk. lommelygte.
- 1 sæt arbejdshandsker.
- 1 stk. sort hue.
- 1 stk. sort lommelygte.
- 1 stk. halsrør.
- 1 sæt grå arbejdshandsker.
- 1 stk. rygsæk.
- 1 stk. skruetrækker med lige kærv.
- 1 stk. rødt koben.
- 1 stk. rulle med sorte plastsække.
- 1 stk. rulle med grå plastsække

hos de tiltalte, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om udvisning af de tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 24, nr. 1 og 2 med et indrejseforbud fastsat i medfør af udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 2 og 5.

De tiltalte T, T1 og T3 har nægtet sig skyldige.

Tiltalte T2 har erkendt sig skyldig, dog ikke i forening med de øvrige tiltalte.

Forklaringer

Tiltalte, T, har forklaret, at han den pågældende nat var sammen med T1, T2 og T3. T1 og han er kærester. T2 er T1s onkel. Han havde kendt T3 i 14 dage. Han havde mødt ham i Bramming.

De kørte i tiltaltes bil, som tiltalte førte. De kørte afsted fra Bramming kl. 23. I tidsrummet frem til kl. 01.30 søgte de efter en bar eller restaurant. Der var ikke åbent nogen steder.

Ingen sov i bilen. I Varde stoppede han på en parkeringsplads for at kigge efter en bar. Han var ude af bilen. Han havde ikke maskering for ansigtet. Han havde ikke skiftet tøj med nogen af de andre i bilen.

T2 var ude af bilen i kort tid. Tiltalte og T2 gik lidt i centrum af byen. De gik sammen. Han lagde ikke mærke til, om T2 havde værktøj med.

Tiltalte så ikke, at de to andre var ude af bilen.

De gik tilbage til bilen. Politiet kom 15-20 minutter, efter at de var kommet tilbage til bilen. I det tidsrum var de i bilen. De ventede. De talte ikke sammen. Han kiggede i sin telefon. De andre tiltalte spillede på deres telefoner.

Politiet kom hen til deres bil. Tiltalte hørte politibilen. Efter to minutter kom en betjent med en hund hen til bilen. Tiltalte havde en elefanthue i bilen. Den lå i en lomme i bildøren, da politiet kom. Tiltalte bruger huen, når det er koldt. Tiltalte er ikke opmærksom på maskeringsforbud i Danmark.

Tiltalte havde en lommelygte i bilen. Den bruger han, når han kigger efter noget i bilen om aftenen.

Han ved ikke, hvem rygsækken tilhørte.

Tiltalte ikke været henne ved en tøjforretning, og han har ikke forsøgt at bryde ind i den.

Tiltalte ved ikke, om nogen af de andre forsøgte at bryde ind i forretningen.

T2 var alene ude af bilen. T2 var på toilettet. Han husker ikke, om det var før eller efter de var ude at gå. Tiltalte husker ikke, om T2 havde ting med ud fra bilen. T2 sagde, han skulle på toilettet.

Tiltalte husker, at T2 kom tilbage til bilen. T2 havde ikke noget med tilbage til bilen.

Efter grundlovsforhøret talte tiltalte med politiet. De stillede nogen spørgsmål om, hvornår han kom til Danmark mv.

Ingen sov i bilen, mens tiltalte var i bilen. Tiltalte sad på førersædet i bilen. Tiltalte kiggede ikke på bagsædet. Tiltalte var ikke opmærksom på, om nogen sov.

Tiltalte, T1, har forklaret, at hun var i bilen. Hun og de tre andre tiltalte var ude at køre. T er hendes kæreste, og T2 er hendes onkel. T3 kendte hun fra Bramming. Hun havde kendt ham i samme periode som T.

De kørte omkring kl. 23. De kørte i flere timer. De holdt på en parkeringsplads i Varde. T og T2 var én gang ude af bilen. Hun var ikke ude af bilen. Efter at de kom tilbage, var T2 ude af bilen. Han skulle muligvis på toilettet. Hun var ikke rigtig opmærksom. Hun spillede på sin telefon. T og T2 var ude af bilen i 10-15 minutter. T3 sov muligvis. Han havde, før de kørte afsted, drukket alkohol. Hun så, at T3 sov i bilen. Hun var ikke opmærksom, før politiet kom. Hun så ikke noget mistænkeligt, da hun sad i bilen. T3 var ikke ude af bilen, mens den holdt parkeret. Hun kender ikke noget til en rygsæk. Da T2 og T var ude af bilen, havde de ikke elefanthue på. Hun så dem ikke tage en elefanthue med ud af bilen. Hun så dem ikke tage værktøj med ud af bilen. Hun har ikke været henne ved tøjforretningen.

Det var Ts bil, og han førte den. Hun sad på det forreste passager-sæde. Hun har ikke kigget i bagagerummet. Hun sad på passagersædet hele tiden. Hun bemærkede ikke noget værktøj bag i bilen. Hun hørte ikke en rude blive smadret.

Tiltalte, T3, har forklaret, at han var med ude at køre i bilen. Han havde mødt T på gaden den dag, han kom til Danmark. Han havde kendt T 2-3 dage inden anholdelsen. Han var med ude at køre den aften, fordi han ikke ville være alene i huset. Han havde drukket. Han tog med for at kigge efter en restaurant eller bar. Han var ikke opmærksom. Han var bare i bilen. Han

havde et glas med alkohol i bilen. Han sov i bilen. Han faldt i søvn, mens bilen kørte. Han lagde lidt mærke til, at bilen standsede.

Han sov videre. Han vågnede først, da politiet kom. Han så ikke, hvem der var ude af bilen. Han ved ikke, hvem rygsækken tilhørte. Han kan ikke huske, at rygsækken stod ved ham. Han sad på bagsædet i højre side.

Han kom til Danmark den 24. maj 2020 og mødte de andre tiltalte 1-3 dage efter.

Han havde en liter flaske med Jägermeister med i bilen. Han havde ikke noget med i bilen udover sin telefon og flasken. Resten af hans ting var i huset i Bramming.

Tiltalte, T2, har forklaret, at han er T1s onkel. Han var med ude at køre. De kørte afsted for at få noget at spise og drikke. Han kan ikke huske, om de holdt ind nogen steder. Han kan ikke huske, hvilken by de kørte til. De holdt stille på et tidspunkt. De stoppede for at kigge efter en bar eller restaurant, der var åben. Tiltalte og T stod ud af bilen. Bilen holdt der, hvor politiet senere kom og anholdt dem. Tiltalte og T gik mod centrum for at finde en åben bar. De fandt ikke en åben bar. De var ude af bilen i 10-20 minutter. De så ikke nogen tøjbutik på vejen. De gik tilbage til bilen. T3 og T1 var da inde i bilen.

Tiltalte gik ind i bilen, og han drak noget alkohol. T3, der sad til højre, sov. Tiltalte sad på bagsædet i venstre side. T gik også ind i bilen.

Inden politiet kom, var tiltalte ude af bilen igen. Han gik ud for at finde et toilet. T var tæt på en hæk og så en forretning. Han så i forretningsvinduet noget tøj. Han gik tilbage til bilen. Han havde en skruetrækker i bilen. Han gik tilbage for at kigge efter skruetrækkeren. Han ville se, om han kunne åbne vinduet med skruetrækkeren. Han har prøvet at åbne vinduet med skruetrækkeren. Han brugte skruetrækkeren i hjørnet af forretningsruden.

Ruden gik i stykker. Han tænkte på at tage noget fra butikken. Han kunne ikke komme ind i forretningen. Han stoppede. Han kan ikke sige hvorfor.

Han var alene ved forretningen. Han så, at det ikke kunne lade sig gøre, og så prøvede han ikke mere. Han brugte kun skruetrækkeren. Han havde ikke andre ting med. Han gik tilbage til bilen. Skruetrækkeren blev lagt i ryg-sækken, der var i bilen. Det er tiltaltes rygsæk. Han havde haft rygsækken med. Den lå i bagagerummet. Skruetrækkeren lå i bagagerummet. Han flyttede rygsækken ind i bilen. Han havde rygsækken med ud, da han gik til tøjforretningen. I rygsækken var der et par handsker.

Tiltalte havde rygsækken med, da de kørte. Den havde været næsten hele tiden i bilen. Kun tiltalte har lagt ting i rygsækken.

Foreholdt forklaring fra grundlovsforhøret, retsbog af 5. juni 2020, side 4, næstsidste afsnit, linje 1-2, har han forklaret, at T1 ikke var med ude af bilen. Han kan ikke forklare, hvorfor han forklarede det i grundlovsforhøret.

Som han husker det i dag, var T1 ikke ude af bilen.

Foreholdt fra samme afsnit, linje 3-6, har han forklaret, at han ikke kan huske, hvorfor han i grundlovsforhøret ikke forklarede noget om, at han skulle ud at tisse.

Foreholdt fra samme side, tredjesidste og andensidste linje, har han forklaret, at han kom tilbage til bilen og tog rygsæk og skruetrækker med fra bilen. Det var ikke hans skruetrækker. Skruetrækkeren lå i bilens bagage-rum.

Han har ikke skiftet tøj i løbet af aftenen.

Han ville tage noget tøj fra forretningen og lægge det i rygsækken.

Foreholdt grundlovsforhørets side 5, 4. afsnit, har han forklaret, at han ville tage T-shirts eller bluser. Det var til ham selv.

A har som vidnet forklaret, at hun den pågældende nat befandt sig i sin lejlighed, der ligger overfor tøjforretningen X .

Hun kunne i passagen, der ligger lige op til forretningen, se en person i hvide sportssko, sorte joggingbukser og en grå Puma-hættetrøje. Trøjen var påtrykt et Puma-logo på brystet.

Pågældende havde noget sort for ansigtet. Han havde begge hænder i lommerne. Han kiggede i lang tid til højre og venstre. Han stod og rokkede lidt med kroppen.

Hun holdt øje med ham i ca. 5 minutter. Hun kaldte på sin mand. De ringede til politiet.

Vidnet så ikke, at der skete noget med forretningen. Hun så manden løbe op i passagen. Ca. et halvt minut senere så hun en schæferhund løbe ind i passagen.

Senere den nat afgav hun forklaring til politiet.

Hun hørte ikke noget, der gik i stykker.

Hun kiggede ud af vinduet rutinemæssigt. Hun har haft guldsmedebutik i 27 år. Manden var ikke i kontakt med nogen.

Først kunne hun kun se det nederste af mandens ben. Han kom frem, og hun kunne se, at hans ansigt var dækket til.

Hun bor på 1. sal, og hun kan derfra se op og ned ad ... . Hun så ikke andre end manden.

Politiassistent B har som vidne forklaret, at han den pågældende nat kørte patrulje i Varde med en kollega.

De fik en melding om, at der ved tøjforretningen X stod en maskeret mand i en passage mellem gågaden og butikken. De fik et signalement af manden.

De kørte til Torvet. Vidnet, der er hundefører, tog sin hund med ud af bilen og lod hunden løbe op ad ... . Han bemærkede ikke nogen personer.

Ved passagen mellem ... og ... fik hunden fært, og den løb ind gennem passagen og ud på ... . Den løb hen til en bil og rundt om den. Den ledte efter fært.

Vidnet lyste ind i bilen. Der var tre mænd og en kvinde i bilen. De trykkede sig og forsøgte at skjule sig.

Vidnet tilkaldte sin kollega over radioen, og kollegaen var fremme på ... i løbet af 30 sekunder. Da kollegaen var kommet til stedet, åbnede de bilen.

Manden på førersædet svarede til det signalement, de havde fået med hensyn til en grå hættetrøje med Puma-logo. Mændene var forpustede. To af mændene befandt sig bagsædet.

Vidnet lagde ikke mærke til, at kvinden var forpustet.

Der kom en yderligere patrulje til stedet.

Efterfølgende var vidnet henne ved tøjbutikken, og han havde da kontakt med anmelderen. Han så, at en butiksrude var knust i det ene hjørne, og at en liste var fjernet. Han tog fotos af butikken.

Foran manden på førersædet lå en sort hue med huller til øjnene. Vidnet tog fotos af de fundne ting. Rygsækken blev fundet på gulvet foran højre bagsæde.

Parkeringspladsen var oplyst af gadelygter.

Vidnet var fremme ved bilen efter 30-40 sekunder. Afstanden fra passagens slutning til bilen var 50-60 meter.

Vidnet befandt sig skråt ud for førersiden. Vidnet konstaterede, at manden på førersædet var forpustet.

Han kiggede ikke ind på bagsædet.

Hans kollega rettede henvendelse ved bilens højre side. Kollegaen tog kontakt med de to mænd på bagsædet, og kollegaen konstaterede, at de to mænd var forpustede.

Kvinden var ikke forpustet. Hendes hænder dirrede.

Vidnets kollega, C, fortalte ham på stedet, at de to personer på bagsædet var forpustet. Kollegaen var ikke i tvivl herom.

Sagens øvrige oplysninger

Anklagemyndigheden har vedr. tiltalte T2 dokumenteret nogle afgørelse fra udskrift fra Europæisk Kriminal Register Informations System.

Udlændingestyrelsen har den 2. juli 2020 afgivet udtalelse om udvisningsspørgsmålet i sagen mod T.

Af udtalelsen fremgår:

"...

Nationalitet: Rumænien

...

Opholdsgrundlag og længde

Ved opslag i Det Centrale Personregister (CPR) fremgår det, at T har været indrejst i Danmark fra den 19. september 2013 til den 31. juli 2018 og fra den 14. december 2018 frem til i dags dato.

Pågældende fik første gang udstedt registreringsbevis den 19. december 2013 efter EU- opholdsbekendtgørelsen. Efter at have været udrejst fik pågældende på ny udstedt registreringsbevis den 14. december 2018 efter EU-opholdsbekendtgørelsen.

Længden af Ts lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 14. december 2018, hvor den pågældende sidst fik registreringsbevis, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

...

T har således - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes - haft lovligt ophold i Danmark i ca. 1 år, 5 måneder og 21 dage.

Udvisningshjemmelen

Styrelsen for International Rekruttering og Integration er af den opfattelse, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 24, nr. 2.

§ 26, stk. 2

...

Heraf fremgår, at T blandt andet har oplyst, at han

har en fast kæreste i Rumænien

har daglig telefonisk kontakt til sine forældre i Rumænien

hverken taler eller skriver dansk og

er sund og rask.

..."

Tiltalte T har om sine personlige forhold forklaret, at han er manager på en gård. Han har arbejdet et år i Aalborg, 3 måneder i Ringe, 4-5 år i Bredebro og et år i Lemvig. Han flyttede til Bramming og har arbejdet der i et år. Han kan vende tilbage til sin arbejdsplads, når han bliver løsladt. Han har en lejlighed, hvor han bor. Han bor alene. Han har familie i Rumænien. Han vil gerne blive i Danmark og arbejde. Han har ingen kriminelle domme, kun to færdselsbøder.

Alle fire tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 4. juni 2020.

Retten's begrundelse og afgørelse

Tiltalte T2 har erkendt, at han i den hensigt at stjæle tøj derfra prøvede at åbne vinduet til tøjforretningen X med en skruetrækker, og at ruden gik i stykker. Han har forklaret, at han var alene om det.

Efter vidnet As forklaring sammenholdt med politiassistent Bs forklaring og rapporten vedr. ransagning af bilen lægger retten til grund, at T, der var iført en grå Puma-hættetrøje og var forpustet, og foran hvem, der lå en sort hue med huller til øjnene, da politiet rettede henvendelse ved bilen, var identisk med den person, som A så i passagen, der ligger op til tøjforretningen, med noget sort for ansigtet, og som kiggede til højre og venstre.

Efter politiassistent Bs forklaring sammenholdt med ransagningsrapporten lægger retten til grund, at T3 sad på bagsædet i højre side, at han var forpustet, og at der på bagsædet, hvor han sad, fandtes et sort halsrør, sorte arbejdshandsker og en lommelygte, og at der på bilens

gulv, hvor han sad, blev fundet en sort rygsæk med en skruetrækker og et koben med glasstøv på klovenden, samt en rulle med sorte plastsække.

Retten finder det ved de anførte omstændigheder bevist, at de tiltalte T2, T og T3 i forening forsøgte at begå indbrud i tøjforretningen X for at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, idet de delvist aflistede en butiksrude, hvorved denne gik i stykker, hvilket mislykkedes, idet de blev forstyrret.

De tiltalte T2, T og T3 er med disse bemærkninger skyldige i den rejste tiltale.

For så vidt angår tiltalte T1 lægger retten til grund, at hun var kæreste med T, og at hun befandt sig i bilen, da politiet rettede henvendelse til de tiltalte.

Der er ikke ført bevis for, at forsøget på indbrudstyveri blev begået i forening med hende, og der er ej heller ført bevis for, at hun har medvirket hertil.

Som følge heraf frifindes tiltalte T1 for den rejste tiltale.

Straffen for de tiltalte T2, T og T3 fastsættes til fængsel i 40 dage, jf. straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276 a, jf. § 21.

Retten har lagt vægt på, at forholdet er begået i forening under anvendelse af værktøj og maskering.

Allerede fordi afgørelser, nævnt i udskrift fra Europæisk Kriminal Register Informations System, som anklagemyndigheden har påberåbt sig til støtte for skærpelse af straffen for tiltalte T2, ikke er fremlagt, kan retten ikke ved fastsættelsen af straffen for denne tiltalte lægge vægt herpå.

Tiltalte T er statsborger i Rumænien. Han har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 1 år 5 måneder og 21 dage. Han har daglig telefonisk kontakt til sine forældre i Rumænien. Han hverken taler eller skriver dansk. Han er sund og rask.

Han er nu idømt en fængselsstraf på fængsel i 40 dage for forsøg på indbrudstyveri i en tøjforretning. Betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 2, er herefter opfyldt.

Da tiltalte er EU-statsborger, kan udvisning dog kun ske, hvis det vil være i overensstemmelse med de principper, der efter EU-retten gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b.

Efter opholdsdirektivets artikel 27, stk. 1, skal en begrænsning i retten til fri bevægelighed og ophold kunne begrundes i hensynet til bl.a. den offentlige orden eller sikkerhed. Efter artikel 27, stk. 2, skal udvisningen være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

Tiltalte er nu straffet for forsøg på indbrudstyveri i en tøjforretning. Efter forholdets karakter og grovhed udgør tiltaltes kriminalitet en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

Efter en samlet vurdering af oplysningerne om den begåede kriminalitet og om tiltaltes personlige forhold er en udvisning af tiltalte ikke i strid med proportionalitetsprincippet i opholdsdirektivet.

Påstanden om udvisning for tiltalte T tages derfor til følge, jf. udlændingelovens § 24, nr. 2. Han meddeles indrejseforbud i 4 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 2.

Tiltalte T2 og T3 er statsborgere i Rumænien. De har ikke nogen tilknytning til Danmark.

De er nu idømt en fængselsstraf på fængsel i 40 dage for forsøg på indbrud i en tøjbutik. Betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 24, nr. 2, er herefter opfyldt.

Da disse tiltalte er EU-statsborgere, kan udvisning dog kun ske, hvis det vil være i overensstemmelse med de principper, der efter EU-retten gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b, og de ovenfor anførte bemærkninger om opholdsdirektivets artikel 27.

De tiltalte er som anført straffet for forsøg på indbrudstyveri i en tøjforretning. Efter forholdets karakter og grovhed udgør deres adfærd en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

Efter en samlet vurdering af oplysningerne om den begåede kriminalitet og om de tiltaltes personlige forhold er en udvisning af de tiltalte ikke i strid med proportionalitetsprincippet i opholdsdirektivet.

Påstanden om udvisning tages derfor til følge for de tiltalte T2 og T3. De meddeles indrejseforbud i 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 5.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 40 dage.

Tiltalte T1 frifindes.

Tiltalte T3 skal straffes med fængsel i 40 dage.

Tiltalte T2 skal straffes med fængsel i 40 dage.

Hos de tiltalte T, T3 og T2 konfiskeres 1 stk. sort hue med huller, 1 stk. lommelygte, 1 sæt arbejdshandsker, 1 stk. sort hue, 1 stk. sort lommelygte, 1 stk. halsrør, 1 sæt grå arbejdshandsker, 1 stk. rygsæk, 1 stk. skruetrækker med lige kærøv, 1 stk. rødt koben, 1 stk. rulle med sorte plastsække og 1 stk. rulle med grå plastsække.

Tiltalte T udvises af Danmark. Han pålægges indrejseforbud i 4 år. Indrejseforbuddet regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte T3 og tiltalte T2 udvises af Danmark. De pålægges indrejseforbud i 6 år. Indrejseforbuddet regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

De tiltalte T, T3 og T2 skal betale sagens omkostninger, herunder hver især deres forsvarers salær.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for så vidt angår sagen mod tiltalte T1.

DOM

afsagt den 27. oktober 2020 af Vestre Landsrets 15. afdeling (dommerne Thomas Klyver, Olav D. Larsen og Eva Skov (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-1526-20

Anklagemyndigheden

mod

T

født den ...

(advokat Arne Paabøl Andersen, Esbjerg)

Retten i Esbjerg har den 10. juli 2020 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 16-2846/2020).

Påstande

Tiltalte, T, har påstået frifindelse, subsidiært formildelse, navnlig således at han frifindes for påstanden om udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse.

Forklaringer

Tiltalte og vidnet politiassistent B har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at de havde været sammen på hans bopæl om aftenen, før de kørte fra Bramming omkring kl. 23. De tænkte ikke på, at restauranterne lukkede omkring midnat på grund af Corona.

På gågaden i Varde bemærkede de fire personer. To af disse personer var mænd, som var fulde.

Efter parkeringen af bilen gik de gennem passagen ved tøjforretningen for at komme til gågaden. Han bemærkede ikke, om butiksruden var smadret.

Han husker ikke mange detaljer fra den forklaring, han afgav til politiet den 4. juni 2020 om formiddagen med telefonisk tolkning. Han forklarede til politiet, at de ledte efter en bar eller restaurant. Han nævnte over for politiet, at han havde en kammerat, T2, som boede i Varde. Det er nok derfor, at politiet har noteret, at de var i Varde for at besøge T2. Han forklarede ikke til politiet, at de ville besøge T2. Det er rigtigt, at han, som det er angivet i rapporten, forklarede til politiet, at han så tre mænd i gågaden.

Han var ikke forpustet, da politiet kom. Han lagde ikke mærke til, om T3 og T2 var forpustede.

Han har ikke klippet huller til øjnene i den elefanthue, der lå i bilen. Huen med hullerne er ikke hans. Det var T2, der havde lagt den hue i bilen.

Han var iført en grå hættetrøje med Puma-logo og sorte bukser. Han kom gennem passagen ved tøjforretningen, men han stod ikke stille ved forretningen.

Noget af det værktøj, som politiet fandt på hans bopæl, var T3 kommet med (foto nr. 7). Det orange koben (foto nr. 6) tilhører heller ikke ham.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han kom til Danmark i december 2013 for at arbejde inden for landbrug. Han arbejdede som sportstræner i Rumænien, før han kom til Danmark.

Han har været i Danmark uafbrudt siden 2013. Det er således ikke rigtigt, at han på et tidspunkt rejste ud af Danmark, som det er blevet registreret af myndighederne. Han har flere gange skiftet arbejde, mens han har været i Danmark. Han har bl.a. arbejdet i København. Det er muligt, at den forkerte registrering skyldes, at den arbejdsgiver, som han havde i første omgang, har indberettet, at han ikke længere boede hos ham. Han har betalt skat i Danmark.

Politiassistent B har supplerende forklaret, at der var ret mørkt på stedet, selv om der var gadebelysning. Det var tydeligt, at tiltalte forsøgte at skjule sig i bilen. Tiltalte blev genkendt ud fra signalementet om påklædningen.

De fire personer fortalte ikke på stedet om de ting, der blev fundet i bilen, og som han fotograferede.

Det butiksvindue, hvor en rude var knust, vender ud mod passagen og er placeret ret tæt på parkeringspladsen.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Straffen er under hensyn til de omstændigheder, som byretten har fremhævet, passende fastsat til fængsel i 40 dage. Der er efter forholdets karakter ikke grundlag for at gøre straffen betinget.

Vedrørende spørgsmålet om udvisning lægges det også efter tiltaltes forklaring for landsretten om sit ophold i Danmark til grund, at tiltalte har haft lovligt ophold i Danmark i overensstemmelse med datooplysningerne i udtalelsen af 2. juli 2020 fra Styrelsen for International Rekruttering og Integration. Han har således haft lovligt ophold i Danmark fra den 14. december 2018, jf. udlændingelovens § 27, stk. 1.

Landsretten tiltræder herefter af de grunde, som er anført i dommen, at tiltalte er udvist som sket med indrejseforbud i 4 år. Landsretten er således enig med byretten i, at udvisning med indrejseforbud i 4 år ikke er i strid med opholdsdirektivets artikel 27.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for 1

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 25. august 2021

Sag 25/2021

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Carsten Fentz, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Esbjerg den 10. juli 2020 (16-2846/2020) og af Vestre Landsrets 15. afdeling den 27. oktober 2020 (S-1526-20).

Procesbevillingsnævnet har den 2. marts 2021 meddelt T begrænset tilladelse til anke til Højesteret, således at tilladelsen alene omfatter spørgsmålet om udvisning.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Dahl Jensen, Michael Reklings, Hanne Schmidt, Jens Kruse Mikkelsen og Lars Apostoli.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om frifindelse for udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Supplerende oplysninger

T er yderligere straffet således:

Ved Retten i Holstebros dom af 18. februar 2019 med en bøde på 3.000 kr. for overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 4, stk. 1.

Ved udenretlig vedtagelse den 19. april 2021 af en bøde på 2.500 kr. for overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 55 a, stk. 1, og af kørselsforbud.

Ifølge en udskrift af CPR-registeret er T ikke længere registreret med bopæl i Danmark, men er ifølge udskriften udrejst til Rumænien den 16. februar 2021.

Retsgrundlag

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (EU-opholdsdirektivet), der er gennemført i dansk ret ved EU-opholdsbekendtgørelsen, nu bekendtgørelse nr. 1457 af 6. oktober 2020, indeholder bl.a. følgende bestemmelser i artikel 16, 25, 27, 28 og 33:

”KAPITEL IV

Ret til tidsubegrænset ophold

Artikel 16

Generelle regler for unionsborgere og deres familiemedlemmer

1. Unionsborgere, der lovligt har haft ophold fem år i træk i værtsmedlemsstaten, har ret til tidsubegrænset ophold på dets område. Denne ret er ikke underlagt betingelserne i kapitel III.

...

3. Opholdets uafbrudte karakter berøres ikke af midlertidige fravær, der ikke tilsammen overstiger seks måneder om året, og heller ikke af fravær af længere varighed på grund af værnepligt, eller af ét fravær på højst tolv på hinanden følgende måneder af vægtige grunde som f.eks. graviditet og fødsel, alvorlig sygdom, studier eller erhvervsuddannelse eller udstationering på en anden medlemsstats område eller i et tredjeland.

...

KAPITEL V

Fælles bestemmelser for ret til ophold og ret til tidsubegrænset ophold

...

Artikel 25

Generelle bestemmelser om opholdsdokumenter

1. Besiddelse af et bevis for registrering, jf. artikel 8, et bevis for ret til tidsubegrænset ophold, et bevis for indgivelse af ansøgning om opholdskort for familiemedlemmer, et opholdskort eller et tidsubegrænset opholdskort kan under ingen omstændigheder stilles som betingelse for udøvelse af en rettighed eller gennemførelse af en administrativ handling, idet den pågældende med en hvilken som helst anden type dokumentation kan godtgøre at være omfattet af de pågældende rettigheder.

...

KAPITEL VI

Begrænsninger i retten til indrejse og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed

Artikel 27

Generelle principper

1. Med forbehold af bestemmelserne i dette kapitel kan medlemsstaterne begrænse den frie bevægelighed og ophold for en unionsborger eller et familiemedlem uanset nationalitet af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Der må ikke lægges økonomiske betragtninger til grund.

2. Foranstaltninger truffet af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. En tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde anvendelsen af sådanne foranstaltninger.

Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Begrundelser, der ikke vedrører den individuelle sag, eller som har generel præventiv karakter, må ikke anvendes.

...

Artikel 28

Beskyttelse mod udsendelse

1. Værtsmedlemsstaten skal, før den træffer afgørelse om udsendelse med begrundelse i den offentlige orden eller sikkerhed, bl.a. tage hensyn til varigheden af den pågældendes ophold på værtsmedlemsstatens område, den pågældendes alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation, samt sociale og kulturelle integration i værtsmedlemsstaten og tilknytning til hjemlandet.

2. Værtsmedlemsstaten må ikke træffe en udsendelsesafgørelse vedrørende en unionsborger eller dennes familiemedlemmer, uanset nationalitet, når de har opnået ret til tidsubegrænset ophold på værtsmedlemsstatens område, medmindre det skyldes alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

3. Der må ikke træffes en udsendelsesafgørelse i forhold til en unionsborger, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten, hvis de:

a) har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de ti forudgående år, eller

b) er mindreårige, medmindre udsendelsen er nødvendig af hensyn til barnets tarv som fastlagt i De Forenede Nationers konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder.

...

Artikel 33

Udsendelse som straf eller retlig følgevirkning

1. Værtsmedlemsstaten kan kun træffe udsendelsesafgørelse som straf eller som retlig følgevirkning til en fængselsstraf, hvis betingelserne i artikel 27, 28 og 29 er opfyldt.

...”

Anbringender

T har anført navnlig, at betingelserne for udvisning ikke er opfyldt, idet en udvisning vil være i strid med EU-opholdsdirektivet.

Det må lægges til grund, at han har haft ophold og arbejde i Danmark, siden han indrejste den 19. september 2013 – med en kortvarig afbrydelse fra den 31. juli 2018 til den 14. december 2018, hvor han opholdt sig i Rumænien – indtil han blev frihedsberøvet den 4. juni 2020. Han har fået udstedt EU-registreringsbevis den 19. december 2013 og den 14. december 2018. Han har således haft lovligt ophold i Danmark siden den 14. december 2018 – i en periode på 1 år, 5 måneder og 21 dage – men forud for denne periode har han haft lovligt ophold i Danmark i ca. 4½ år.

Spørgsmålet om udvisning skal bedømmes navnlig efter EU-opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2.

Han er idømt 40 dages fængsel for forsøg på indbrud, han er ikke tidligere straffet af betydning, og der er ikke risiko for, at han på ny vil begå kriminalitet. Det er i forbindelse med trusselvurderingen efter EU-opholdsdirektivets artikel 27 uden betydning, om hans forsøg på indbrud var planlagt eller blev begået tilfældigt, og der er ikke grundlag for at antage, at hans adfærd udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. EU-opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led.

Udvisning vil heller ikke være proportional, idet han har opholdt sig i Danmark gennem flere år og senest i en periode på omkring halvandet år. Han har derudover gode personlige forhold og har, foruden to overtrædelser af færdselsloven, ikke begået anden kriminalitet.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at det ifølge EU-opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led, er en grundbetingelse, at den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Dette er ifølge praksis fra EU-Domstolen i almindelighed ensbetydende med, at den pågældende person vil være tilbøjelig til fortsat at udvise det forhold, der udgør en sådan trussel, i fremtiden, jf. dom af 22. maj 2012, sag C-348/09 (P.I.). Ved vurderingen heraf er det i dansk retspraksis bl.a.

tillagt vægt, om den begåede kriminalitet kan betegnes som tilfældighedspræget eller ikke, jf. bl.a. Højesterets domme i UfR 2009.813, UfR 2013.525, UfR 2019.2879 og UfR 2019.4031. Grundbetingelsen i direktivets artikel 27, stk. 2, 2. led, er i denne sag opfyldt. Efter opholdets længde på 1 år, 5 måneder og 21 dage, jf. udtalelse af 2. juli 2020 fra Styrelsen for International Rekruttering og Integration, finder artikel 28, stk. 2 og 3, ikke anvendelse.

T er dømt for forsøg på indbrudstyveri, der blev begået af flere i forening og under anvendelse af både værktøj og maskering. Kriminalitetens karakter kan således betegnes som ikke tilfældighedspræget og gør det antageligt, at han vil være tilbøjelig til på ny at begå en handling som den, han er dømt for, hvis han ikke bliver udvist.

Heller ikke proportionalitetshensyn taler imod udvisning. T har haft ophold og arbejde i Danmark i flere perioder, men ses ikke at være særlig integreret. Han kan hverken tale, læse eller skrive dansk, og hans tilknytning til Danmark er begrænset. Derimod har han en stærk tilknytning til Rumænien, hvor han er født og opvokset, og hvor hans forældre og kæreste bor.

Højesterets begrundelse og resultat

T er fundet skyldig i forsøg på indbrudstyveri, jf. straffelovens § 276 a, jf. § 21, begået den 4. juni 2020 i forening med to medgerningsmænd. De aflistede delvist en butiksrude i en tøjforretning, hvorved ruden gik i stykker. Indbrudstyveriet mislykkedes, idet de blev forstyrret. Straffen er fastsat til fængsel i 40 dage, og der er ved straffastsættelsen lagt vægt på, at forholdet blev begået af flere i forening under anvendelse af værktøj og maskering. T blev ved landsrettens dom udvist med indrejseforbud i 4 år.

For Højesteret angår sagen alene spørgsmålet om udvisning.

T, der i dag er 28 år, er statsborger i Rumænien, hvor han er født og opvokset. Han har tidligere haft lovligt ophold i Danmark fra den 19. december 2013, hvor han efter det oplyste opholdt sig her for at arbejde. Han udrejste til Rumænien den 31. juli 2018, hvorefter han igen den 14. december 2018 tog lovligt ophold i Danmark for at arbejde. Han havde således på tidspunktet for forsøget på indbrudstyveri senest haft lovligt ophold i Danmark i 1 år, 5 måneder og 21 dage, jf. udlændingelovens § 27. Den samlede varighed af Ts ophold i Danmark i de to perioder er ca. 6 år, og det må lægges til grund, at T havde opnået ret til tidsubegrænset ophold i Danmark, jf. EU-opholdsdirektivets artikel 16, jf. artikel 25.

Efter udlændingelovens regler har udvisning hjemmel i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, og i § 24, nr. 2. Da T er EU-statsborger, kan udvisning dog kun ske, hvis det vil være i overensstemmelse med de principper, der efter EU-retten gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b.

Efter EU-opholdsdirektivets artikel 27, stk. 1, skal en begrænsning i retten til fri bevægelighed og ophold kunne begrundes i hensynet til bl.a. den offentlige orden og sikkerhed. Efter artikel 27, stk. 2, skal udvisningen være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. En tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde udvisning. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Dette er i almindelighed ensbetydende med, at vedkommende vil være tilbøjelig til fortsat at udvise denne adfærd i fremtiden, jf. præmis 30 i EU-Domstolens dom af 22. maj 2012 i sag C-348/09 (P.I.).

Endvidere følger det af EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 1, at værtsmedlemsstaten, før den træffer afgørelse om udsendelse, bl.a. skal tage hensyn til varigheden af den pågældendes ophold på værtsmedlemsstatens område, den pågældendes alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation samt sociale og kulturelle integration i værtsmedlemsstaten og tilknytning til hjemlandet. Efter artikel 28, stk. 2, må værtsmedlemsstaten ikke træffe en udsendelsesafgørelse vedrørende en unionsborger, når denne har opnået ret til tidsubegrænset ophold på værtsmedlemsstatens område, medmindre det skyldes alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

Tre dommere – Michael Rekling, Hanne Schmidt og Lars Apostoli – udtaler:

Trusselsbetingelsen

T er som nævnt idømt fængsel i 40 dage for forsøg på indbrudstyveri. Vi tiltræder, at det forsøg på indbrudstyveri, som han er dømt for, må anses for at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. EU-opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, og vi finder, at der er tale om alvorlige hensyn til den offentlige orden, jf. artikel 28, stk. 2. Vi lægger herved vægt på, at T og de to medgerningsmænd, da de blev anholdt i Ts bil umiddelbart efter forsøget på indbrudstyveri, var i besiddel-

se af bl.a. en sort hue med huller til øjnene, et sort halsrør, arbejdshandsker og en lommelygte samt i en rygsæk en skruetrækker, et koben og ruller med plasticsække. Endvidere blev forsøget på indbrudstyveri begået om natten og efter, at de tre gerningsmænd havde kørt i bil i området omkring Bramming og Varde i flere timer. Der var således ikke tale om spontan eller tilfældighedspræget kriminalitet, men om et planlagt indbrudstyveri begået i forening med to andre personer. Sådan kriminalitet udgør efter vores opfattelse et alvorligt samfundsproblem, jf. EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 2.

Proportionalitet

Vi finder endvidere, at udvisning af T ikke er i strid med proportionalitetsprincippet i EU-opholdsdirektivet. Vi lægger herved vægt på, at T er statsborger i Rumænien, hvor han er født og opvokset, og hvor hans forældre og kæreste bor. Hertil kommer, at han har opholdt sig i Rumænien i den periode fra den 31. juli 2018 til den 14. december 2018, hvor hans ophold i Danmark var afbrudt, og på, at han efter det oplyste nu ikke længere opholder sig her i landet, men er udrejst til Rumænien i februar 2021. Endvidere har han ikke nær familie i Danmark, og trods sit længerevarende ophold i Danmark taler og skriver han ikke dansk og kan heller ikke anses for integreret i det danske samfund. Udvisning kan på denne baggrund heller ikke anses for at være i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Vi stemmer derfor for udvisning af T. Vi tiltræder endvidere, at indrejseforbuddet er fastsat til 4 år, jf. nu udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 2.

Dommerne Poul Dahl Jensen og Jens Kruse Mikkelsen udtaler:

Som anført har T haft lovligt ophold i Danmark siden 2013, bortset fra en periode på ca. 4½ måned i 2018, hvor han er registreret udrejst af landet, og han har derfor ret til tidsubegrænset ophold i Danmark.

En udvisning af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed kan efter EU-opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd, og det er en betingelse, at den personlige adfærd udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Ved udvisning af en unionsborger, der som T har opnået ret til tidsubegrænset ophold, gælder der et skærpet krav, idet det i disse

tilfælde er en betingelse, at der foreligger alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed, jf. direktivets artikel 28, stk. 2.

T har udnyttet retten til fri bevægelighed ved at arbejde i Danmark i den anførte periode, og fravigelser af det grundlæggende princip om fri bevægelighed for personer skal fortolkes strengt, jf. bl.a. præmis 23 i EU-Domstolens dom af 22. maj 2012 i sag C-348/09 (P.I.).

Vi er enige med flertallet i, at der ikke er tale om spontan eller tilfældighedspræget kriminalitet. På den anden side er T ikke tidligere straffet af betydning for denne sag, og der er tale om et enkeltstående forhold, som er begået efter sammenlagt ca. 6 års lovligt ophold og arbejde i Danmark, og som alene har udløst en kortvarig fængselsstraf.

Efter en samlet vurdering af Ts personlige forhold finder vi, at der hverken efter kriminalitetens beskaffenhed eller risikoen for, at han vil begå ligeartet strafbart forhold i fremtiden, kan siges at foreligge alvorlige hensyn til den offentlige orden.

Vi finder derfor, at betingelserne for udvisning ikke er opfyldt, og stemmer for at tage Ts påstand om frifindelse for udvisning til følge, og for at han i stedet meddeles en advarsel, jf. udlændingelovens § 24 b.

Konklusion

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens dom om udvisning af T.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom om udvisning af T stadfæstes.

T skal betale sagens omkostninger for Højesteret.